

GIORGIO AGAMBEN
(* 1942)

zakončil právnícká studia prací o francouzské filosofce Simone Weilové. Dlouhodobě se zabývá postavením jedince ve společnosti, jeho vztahem k moci a právu a podstatou moci a práva vůbec. Zamýšlí se nad vyprázdněnou rolí národního státu v postmoderní společnosti, kde mocenskou funkci stále více přebírají nadnárodní subjekty a současně uvnitř státu dochází k regionálnímu drobení centrální moci. Filosofický základ svých úvah čerpá v konfrontaci s učením Martina Heideggera a především v dialogu s dílem Waltera Benjaminina.

Kniha *Homo sacer* je mezníkem ve vývoji Agambenova myšlení. Jejím prostřednictvím vstupuje do diskuse o biomoci a biopolitice, vyvolané pozdním dílem Michela Foucaulta. Úvaha o hranici jako místu vyloučení a současně zahrnutí určitého jevu se mu stává nosnou kostrou analýzy historických etap vývoje vztahu jedince a politické moci a současně metaforou k vyjádření podstaty tohoto vztahu: jedinec jako holý biologický život (*homo sacer*) je právem a suverénní politickou mocí, o níž lze tudíž hovořit jako o biopolitické. Jakýmsi limitním případem, kdy biopolitický charakter moci zřetelně vystupuje na povrch v celé své brutální realitě, jsou koncentrační tábory.

SEPS

SEGRETIATO EUROPEO PER LE PUBBLICAZIONI SCIENTIFICHE

9 788072 982721

G. AGAMBEN • *Homo sacer*

AGAMBEN

Homo sacer

• ОΙΚΟΥΜΕΝΗ •